

Hvad krever Gud av oss i denne tid?

Rektor Sten Bugge:

Tro på Guds makt.

Skal jeg prøve å se hvad Gud krever i denne tid må jeg tenke på hvad slags tid jeg lever i og prøve på å finne ut hvordan stillingen er

både herhjemme og ute i verden. Min første tanke er da at vi har fått leve i en stor tid. Det vil ikke nødvendigvis si en helt ut god tid. Her er sannelig meget som ikke er godt og av Gud. Men tiden er stor fordi så mange folk får øie på mange ting i sig selv og i verden som de ikke har sett før, en tid da folk får mot til å tenke verdensomveltende og ubundet av gamle trange ideer — og å regne med muligheter som man tidligere ikke har drømt om, og det vil for så manges vedkommende si, å regne med Gud. Tiden er stor også fordi den frembringer så mange store menn, og det vil si menn som er villige til å bli tøiet langt utover de vanlige grenser, menn som ikke først og fremst tenker sig selv store, men tenker stort, fordi de vet sig grepet

av noe høiere som de må følge. Jeg tror derfor også at vi lever i begynnelsen av en ny tids epoke. Det er bedre å tale om begynnelsen til en ny, enn slutten på en gammel selv om begge ting jo er sanne og selv om vi aldri vet når vi står foran den helt siste tid. Men at vi står foran en ny tid er det så mange av oss som har oplevet på sig selv. Vi må si: Det gamle er forbigangent, se alt er blitt nytt!

Folk tar evangeliet alvorlig!

Det som det nye viser sig i er nu for det første at så mange mennesker begynner å ta evangeliet helt alvorlig. De er begynt å tro på Gud, på at det som Kristus sier til oss og gjør for oss det er ramme alvor. Kristus står ikke alene med det, men han har alle Faderens krefter med sig og gjør dem virksomme nu også for oss, vi som oplever hans virken nu gjennom hans ånd. Dette har igjen medført at vi er begynt å tenke på om vi ikke har overlatt altfor meget land til fienden og trodd at han hadde rett over alt det som han krevet som sitt når han sa han var verdens herre og kunde gi det alt, til hvem han vilde. Men Jesus sier at vi skal tjene Gud og ham alene og det i alle ting og på alle områder. Det er klart at hvis Jesus skal bli

herre over hedningfolkene så venter han også å bli herre over økonomene, kunstnerne, statsmennene, kirkepolitikere og alle oss andre herhjemme.

Han venter på å få rå i våre hjem, over våre fornøielser, våre penger og at alt skal stilles til hans rådighet, direkte og praktisk og ikke bare i sin almindelighet og prinsipielt.

For at alt dette skal kunne skje er jeg klar over at i det særlige arbeide som vi kaller det kristelige må jeg aldri tro at noen av de former som jeg er med på å lage for livet har noen rett i sig selv og at heller ingen vaner eller innstillinger ikke kan måtte forandres. Jeg tror at Gud aldri har vist oss eller vil vise oss det fullkomne og evige i retning av organisasjoner og om vi har funnet frem til en god form for kristenlivet på en bestemt tid, er det ikke på noen måte sikkert at disse former gjelder til alle tider og under alle forhold.

Det kreves disiplin!

Men jeg har også lært at i det nye angrep på hedenskapet i oss og om oss kan vi ikke la alt være løst og tilfeldig og undergitt de enkeltes for-godtbefinnende og innskytelser. Jeg forstår at jeg må være villig til å underordne mig under en disiplin som fordrer oppgivelsen av meget som mitt

02-02-021

Bymisjonæren

7. Mars 1936 ... denne tid

naturlige jeg er glad i. Disiplinen som fordres gjelder både en fast ordnet stille stund med Gud hver morgen da jeg lytter til hans ordre og samtaler med ham, får ordnet op i alt rotet i mig selv og får de rette ting for arbeidet. Men disiplinen må også utstrekkes til samarbeide og villig underordning under andre venner som står sammen med mig. Jeg må være villig til uten surhet eller noenslags nærtagenhet å finne mig i å få tukt, anvisninger og rettelser og ikke behøve å bli klappet på skulderen i den anledning. Heller ikke må det være nødvendig at jeg skal roses og fremheves for at en ting i Guds rike skal gå. Jeg skal være villig til å ta den plass som jeg blir anvist uten noen gang å pukke på at det er en annen og hyggeligere plass jeg har rett til. I virkeligheten er det bare en stilling jeg har rett til og det er den Gud viser mig, hvor jeg kan ta ansvar og tjene.

Gjennomtenkning

av konkrete problemer.

Så ser jeg at Gud krever at jeg skal kunne tenke personlig. Det vil si at jeg må kunne og ville se andre menneskers nød og vanskeligheter og ikke bare nød og vanskeligheter i sin almindelighet. Opdragelsens problem som angår bestemte mennesker, barn og foreldre. Dette skal jeg kunne sette mig inn i og gi mitt bidrag til å løse. De seksuelle problemer i vår tid er på lignende vis problemet mellom visse bestemte mennesker eller for visse bestemte mennesker. Det økonomisk- sosiale problem er også et problem som angår bestemte men-

nesker. Det angår ikke makter som vi ikke kjenner eller, eller upersonlige krefter vi ikke rår over. I den utstrekning jeg kan tre inn i disse situasjoner og hjelpe til å løse dem, er jeg også med på løsningen i sin almindelighet. Jeg gjør det ikke ved å forskanse mig bak almindelige betraktninger eller uttale almensannheter. Jeg er ikke blind for at i alle disse forhold griper det inn krefter som er større enn den enkeltes kraft og evne, men jeg tror det er summen av personlige innstillinger som kan endre og mestre disse krefter, at det med andre ord er den personlige forvandling som frembringer verdensforvandlingen.

Nytt anledningene!

Jeg har også lært at Gud krever av mig at jeg skal nytte alle anledninger til å bringe mennesker til ham. Han har vist mig at hvis jeg lytter til ham og søker etter det høieste og beste, så legger han ferdig en mengde av gode gjerninger som skriker etter å bli utført, men som min sløvhet, døvhet eller lathet har latt ligge.

Jeg vet også at han krever av mig at jeg skal ha en helt positiv innstilling overfor min neste, og at jeg må legge tilside all kirkelig sladder, alt som smaker av kirkelig baktalelse og at jeg ikke under noen omstendigheter må gjøre forholdet mellom de kristne vanskeligere enn det allerede er. Jeg skal tro at mine brødre mener det vel.

Men langt mere enn å tro på dem skal jeg tro på Gud, på evangeliet og Guds makt til å redde syndere inn i sitt rike. Jeg vet at jeg ikke har våget å tro at det er mulig nu, som var mulig dengang da Kristus var her. Men han har sagt det og det er ingen grunn i det nye testamente til at vi ikke skulde oppleve om igjen apostlenes gjerninger.

Sten Bugge.